

DUDÁS ROBERT

A zöld szökőkút

- Csokisat kérnék!
- Parancsolj, fiam!
- Köszönöm szépen!
- Én köszönöm, fiam!

Nem ülök az asztalokhoz. A szökőkúthoz sétálok. A zöld Zsolnayn foglalok magamnak helyet, ahogyan gyerekként anyámmal tettük iskola után. A fagylalt már olvad. Kinyomósat vettem. Így neveztem régen, most is így fogom.

Elképzelem, ahogyan finom vízcseppek érintik bőröm. Megfordulok.

- Nézd, anya, milyen szép!
 - Igen, gyönyörű! Vigyázz, bele ne ess!
 - Milyen mély lehet?
 - Nagyon mély.
 - Nagyon-nagyon?
 - Annál is jobban.
 - Itt a szélén nem is! Le tudok nyúlni az aljára.
 - Mondom, vigyázz, még a végén beleesel!
 - Nem eshetek bele, ha belemászom!
 - Inkább a fagyidat nyaljad, a végén még a kezedre olvad!
- Valóban. Már ragadok a barna krémtől.

Lom(b)talanítás

gyerekként azt hittem
a tavaszi lomtalanítás
tavaszi lombtalanítást jelent
nem értettem
a rügyfakadás kezdetén
miért kell a fákat
megfosztani
a kiteljesedés lehetőségétől

most se értem miért teszik